

בית־ספר עליון לבעיות ההגנה

הפתיחה שלו, בשעת חנוכת המכון, עמד מיניסטר ההגנה הצרפתי (או — ראמאדיה, מי שהיה ראש הממשלה) על חשיבות הבחינות „הבלתי־צבאיות“ של מלחמה בזמננו; המושג של „היכולת למלחמה“ (War Potential) המותנית בערכה הכלכלי של הארץ, מופיע כאחד הגורמים העיקריים בעצמתה בימות מלחמה. גורם שאין הוא צבאי במובן הצר של המלה, אולם הוא „יכולת לעתות מלחמה“, במובן הרחב יותר, בהיות וכשרה הכלכלי של ארץ מורגש בכל שלביו וגליו של מאמץ המלחמה. הוא ציין את החשיבות המיוחדת של המחקר הכללי, ובמיוחד הדגיש את הבחינה המדינית של המלחמה. בהביאו דוגמאות (ביחוד — מהמזרח הרחוק) משתים שלוש השנים האחרונות, הוסיף: „אין זה בלתי אפשרי כי מלחמת־מחר תתנהל בשלמות במישור פוליטי כזה. על כל פנים נראה הדבר כי מתקבל מאד על הדעת, אם כי לא ודאי לחלוטין, כי שלבי היסוד, העיקריים, של מלחמה עתידה יהיו שלביה המדיניים.“ יש לשער כי המוסד החדש יפנה תשומת לב מיוחדת לבעיות ההנהלה, הכלכלה והליכוד הפוליטי של מרחבי „צרפת שמעבר לימים“: הקיסרות הקולוניאלית, שרובה באפריקה ומעוטה בהודו־סין. על כל פנים יש בנסיון זה לשלוב אדמיניסטרציה אורחית עם הנהלת התעשייה, למוסד למודי גבוה לשאלות מלחמה ובטחון, משום דוגמה הראויה להתענינות רבה, ויש בה בודאי מן המופת להתפתחות המחודשת במדינות רבות.

מחקר נשה אנטי־מטוסי בצרפת

ראקטיים) שיהיו נתנים לשמוש מעשי לצרכי הגנה אנטי־מטוסי. כל שדה ה„קלעים המנוהלים“ היה שדה בור מוחלט בצרפת לפני מלחמת־העולם השנייה. מסיבה זאת נאלצו המהנדסים הצבאיים הפועלים במרכז שבוארון לסגל לעצמם — בכל המהירות האפשרית — את דרכי הטכניקה הגרמנית, שהידיעה על אודותיה נמצאה ברשותם, בטרם יוכלו לגשת אל הטפול בבעיה מפורשת זו אשר הוצגה בפניהם ע״י פקוד החמוש הצרפתי.

הבעיה של כלי־זין אנטי־מטוסי יעיל — בעיה מורכבת וקשה מאד מבחינה טכנית — היא אשר הוצגה מהראשונות לטפול, באשר, שעה שמדובר בנשק ראקטי, אין בידי צרפת להתחרות לא עם ארה״ב ולא עם בריטניה בשדה הקלעים הכב־

יש לראות משום אות ה־ זמנים בכך כי בעקבות בריט־ ניה בשעתה, ואחז גם ארה״ב, מקימה עתה גם צרפת מכון גבוה מיוחד לבעיות המלחמה המשו־לבת, זו המקיפה יב־ שה, ים ושמים כאחד, והיא חורגת גם מעבר לתחום הכוחות המזוינים בתור שכאלה ומציגה בעיות שלטוניות, אדמינסטרטיביות, משקיות ועסקיות לרוב. בראשית 1949 נפתח „האולפן ללמודים הגבוהים לצורך ההגנה הלאומית“, אשר „ועד ההגנה הלאומית“ הצרפתי החליט על הקמתו עוד בשלהי 1946. בראש המכון עומד גנרל־הארמיה מאַסט (דרגה הדומה לזו של „גנרל מלא“ בצבא הבריטי, או לדרגת משנה בין זה לפילד־מרשל). תעודתו של המכון — „הכשרתם למשימותיהם של אזרחים ואנשי־צבא אשר ייקראו, בין בימות שלום ובין בעתות מלחמה, למלא תפקידים בהגנה הלאר מית“. כתוצאה מכך יהיו תלמידיו האזרחיים של המכון באופן תקין מרובים יותר מאנשי הצבא שבן. ה„מחזור“ הראשון מורכב מ־15 קצינים, המשתייכים אל אחד משלושת השרותים המזוינים, 25 פקידי ממשלה אשר שוחררו לשם כך זמנית מתפקידיהם במוסדות השלטון, ומ־10 באי כוחה של התעשייה. ההוראה מאורגנת בצורה גמישה מאד, על מנת לאפשר ל„תלמידים“ להמשיך, לפחות בחלקם, בתפ־ קידיהם הרגילים. משך הקורס יהיה 7 חדשים. בנאום

